

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscuță Igor,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Pavliuc Ghenadie cu inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2023, în cauza penală în privința lui,

Andrieș Nicolae xxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.08.2022 – 17.03.2023;

Instanța de apel: 27.04.2023 – 06.06.2023;

Instanța de recurs: 17.08.2023 – 20.12.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 martie 2023, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, Andrieș Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Andrieș Nicolae, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Începutul termenului de executare a pedepsei stabilite lui Andrieș Nicolae urmând a fi calculat din data rămânerii definitive a sentinței.

Până la data rămânerii definitive a sentinței s-a aplicat față de Andrieș Nicolae măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

S-a încasat din contul lui Andrieș Nicolae în beneficiul statului, cheltuielile judiciare, în sumă totală de 5 515 (cinci mii cinci sute cincisprezece) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Andrieș Nicolae, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice și obținerii de profit din activitatea prejudiciabilă, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită de droguri, manifestată prin cumpărarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane. Astfel, Andrieș Nicolae, acționând în scopul realizării intențiilor sale criminale, la xxx, aflându-se în mun. xxx, deținând substanță psihotropă MDMA, procurată de la o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a înstrăinat către Melnic Grigore, 4 comprimate, care conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2397 din xx, reprezintă substanță psihotropă MDMA, în cantitate de 1,529 grame.

Tot el, inculpatul Andrieș Nicolae, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, acționând în scopul realizării intențiilor sale criminale, la xxxx, aflându-se în mun. Chișinău, deținând substanță psihotropă MDMA, procurată de la o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a înstrăinat către Melnic Grigore, 4 comprimate, care conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2574 din xxx, reprezintă substanță psihotropă MDMA, în cantitate de 1,63 grame.

Tot el, inculpatul Andrieș Nicolae Pavel, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, acționând în scopul realizării intențiilor sale criminale, la xxxx, aflându-se în mun. Chișinău, deținând substanță psihotropă MDMA, procurată de la o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a înstrăinat către Melnic Grigore, comprimate, care conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2728 din xxxx, reprezintă substanță psihotropă MDMA, în cantitate de 0,948 grame.

Tot el, inculpatul Andrieș Nicolae Pavel, continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, acționând în scopul realizării intențiilor sale criminale, la xxxxx, aflându-se în mun. Chișinău, deținând substanță psihotropă MDMA, procurată de la o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, a înstrăinat către Melnic Grigore, comprimate, care conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3036 din xxxxx, reprezintă substanță psihotropă MDMA, în cantitate de 0,871 grame. Cantitatea totală de MDMA pusă în circulație ilegală de către Andrieș Nicolae în circumstanțele indicate supra, este de 4,978 grame, ce constituie proporții mari.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Andrieș Nicolae în temeiul art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi - circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Lupașco Artur, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Andrieș Nicolae de stabilit pedeapsa în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința de menținut fără modificări.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- sentința este neîntemeiată în partea pedepsei aplicate inculpatului Andrieș Nicolae, or, la stabilirea căreia instanța a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a ignorat criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal;

- instanța de judecată neîntemeiat a suspendat condiționat pedeapsa închisorii aplicată inculpatului Andrieș Nicolae, or, aceasta nu și-a motivat soluția la individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Andrieș Nicolae și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de ultimul a unei pedepse prea blânde și aplicarea dispoziției art.90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au dus la emiterea unei concluzii nemotivate privind suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, stabilită inculpatului Andrieș Nicolae;

- pedeapsa aplicată nu corespunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului. La individualizarea pedepsei instanța nu a luat în considerație faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care nu a conlucrat cu organul de urmărire penală întru stabilirea modul comiterii infracțiunii, cât și gravitatea infracțiunii săvârșirii, circumstanțe care la stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde v-a condiționa negativ gradul influenței pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului;

- instanța de judecată urma să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și a decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili. Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să

fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia. De asemenea, instanța de judecată urmează să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă, conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal;

- după individualizarea pedepsei și stabilirea cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită trebuie să fie executată real ori, în perspectiva de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată;

- la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului Andrieș Nicolae, instanța nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu a conlucrat cu organul de urmărire penală întru stabilirea circumstanțelor comiterii infracțiunilor, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei, considerente din care partea acuzării conchide că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare inculpatului reprezintă o individualizare corectă a pedepsei, în raport cu gradul de pericol social al infracțiunii comise, dar și cu circumstanțele cauzei.

Consideră că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului este nemotivată, având în vedere fapta comisă și urmările produse și respectiv, instanța neîntemeiat a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare, stabilită inculpatului Andrieș Nicolae, instanța de fond a admis erori de drept la individualizarea greșită a pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2023, s-a admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care lui Andrieș Nicolae, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa, cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală și art.90¹ Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a desfășura activități legate de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare stabilită s-a suspendat condiționat executarea acesteia pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu obligarea acestuia ca în termenul de probă stabilit să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să urmeze un tratament de narcomanie, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate dacă în termenul de probă fixat, nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Andrieș Nicolae conform art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi - circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel a relevat că, fiind audiat în ședința primei instanțe inculpatul Andrieș Nicolae chestionat fiind sub jurământ și potrivit regulilor de audiere a martorului, prin

expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția, declarând astfel că, recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, nu dorește prezentarea de noi probe. Așa, inculpatul a relatat instanței că, la data de xxx, s-a întâlnit cu Munteanu Cristian în mun. xxxxx, unde a procurat de la ultimul substanțe narcotice, după care s-a întâlnit cu Melnic Grigore și i-a transmis 3-4 comprimate cu substanță MDMA, în cantitate de 1,529 grame. La data de xxx, deținând substanță MDMA, pe care a procurat-o de la Munteanu Cristian a înstrăinat lui Melnic Grigore, în or. Durlști, 1,63 grame de substanță psihotropă MDMA. La data de xxx, deținând substanță MDMA, pe care a procurat-o de la Munteanu Cristian a înstrăinat lui Melnic Grigore, în or. xxx, 0,948 grame de substanță psihotropă MDMA. La data de xxx, deținând asupra sa, substanță MDMA, pe care a procurat-o de la Munteanu Cristian a înstrăinat lui Melnic Grigore, în or. xxx, 0,871 grame de substanță psihotropă MDMA. La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că substanțele date le vindea lui Melnic Grigore. La momentul dat nu se mai ocupă cu vinderea substanțelor narcotice. De cele comise, se căiește sincer.

Instanța de apel a conchis că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în prima instanță, verificate prin citire în apel și anume: declarațiile martorului investigator sub acoperire cu date cifrate, Racu Dorin, date în cadrul urmăririi penale (f.d.43-44, 67-68, 89-90, 112-113, vol. I); declarațiile martorului Melnic Grigore, date în cadrul urmăririi penale (f.d.191, vol. I); declarațiile martorului Maximenco Nicolae, date în cadrul urmăririi penale (f.d.204-206, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 22.06.2020 (f.d.24-25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 02.07.2020 (f.d.48-49, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 14.07.2020 (f.d.72-73, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 19.07.2020 (f.d.94-95, vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală din 03.11.2020 (f.d.230, vol. I); procesul-verbal de examinare din 21.04.2021 (f.d.145-159, vol. II); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 22.06.2020 (f.d.21-22, vol. I); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 02.07.2020 (f.d.45-46, vol. I); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 14.07.2020 (f.d.69-70, vol. I); procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 19.07.2020 (f.d.91-92, vol. I); procesul-verbal din 23.06.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 22.06.2020 (f.d.37-38, vol. I); procesul-verbal din 03.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 02.07.2020 (f.d.60-61, vol. I); procesul-verbal din 15.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 14.07.2020 (f.d.204-206, vol. I); procesul-verbal din 20.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 19.07.2020 (f.d.106-107, vol. I); procesul-verbal din 26.10.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (interceptarea și înregistrarea comunicărilor) și anume a convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM xxxxx (f.d.143-144, vol. I); procesul-verbal din 23.06.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (f.d.194-197, vol. I); procesul-verbal din 03.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (f.d.199-200, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2397 din 26.06.2020 (f.d.29-34, vol. I) raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2574 din 24.07.2020 (f.d.53-58, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2728 din 22.07.2020 (f.d.77-80, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-3036 din 07.09.2020 (f.d.99-103, vol. I); corpurile delictive (f.d.35-36, 59-60, 81-82, 104-105, vol. I).

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare în temeiul art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi - circulația ilegală a

drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari.

Analizând argumentele că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este una prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, cu rezonanța socială a acesteia și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate, precum și faptul că, prin suspendarea condiționată nu se va atinge scopul pedepsei penale și anume corectarea inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, instanța de apel a conchis că, există motive temeinice de implicare a instanței în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei în privința inculpatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, v-a ține cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Verificând chestiunea individualizării pedepsei penale, în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile menționate, eronat aplicând prevederile art.90 Cod penal, fapt ce urmează a fi corectat de către instanța de apel.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței, prima instanță și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului Andrieș Nicolae menționând că este posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, ceea ce instanța de apel consideră că e o concluzie pripită și eronată, care nu poate fi menținută.

În atare situație, reieșind din cele relevate, instanța de apel a statuat asupra faptului că în cauza supusă judecării, la etapa examinării cauzei în prima instanță, instanța a individualizat eronat pedeapsa stabilită în privința inculpatului Andrieș Nicolae. Sancțiunea de la art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Conform art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(3) Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor grave, fiind comisă cu intenție directă. Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, prima instanță a concluzionat că, în privința inculpatului, urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea medicamentelor și drogurilor pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Andrieș Nicolae s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Pentru a se pronunța în acest sens, prima instanță a reținut că scopul educativ al pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă de a se reabilita în fața societății, pentru care fapt a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani. La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art.90 Cod penal, instanța

de judecată a acordat o pondere importantă atitudinii inculpatului, comportamentului în timpul procesului, din care rezultă conștientizarea faptei comise și a consecințelor acesteia.

Astfel, ținând cont de circumstanțele enunțate, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a reținut că este posibilă corectarea inculpatului fără izolarea acestuia de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate, ar atinge scopul pedepsei penale stabilite în art.art.2, 61 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a relevat că, fapta comisă de către Andrieș Nicolae poartă un caracter foarte periculos, iar infracțiunea de care este învinuit este o problemă majoră a societății, care își menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale cât și asupra sănătății publice. Astfel, pedeapsa aplicată nu își va realiza scopul propus al pedepsei penale, și anume - corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este eficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin prisma prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Astfel, potrivit art.90¹ Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. În cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75, 76-77 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul examinării cauzei în procedură simplificată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Prin urmare, instanța de apel i-a stabilit lui Andrieș Nicolae pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a desfășura activități legate de administrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 5 (cinci) ani, iar în conformitate cu art.90¹ Cod penal, pedeapsa aplicată urmează a fi executată în felul următor: - prima parte a pedepsei de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis; - restul pedepsei de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare stabilită se suspenda condiționat executarea acesteia pe un termen de probațiune de 1 (un) an cu obligarea acestuia, ca în termenul de probă stabilit să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; să urmeze un tratament de narcomanie, dispunând-u-se neexecutarea pedepsei aplicate dacă în termenul de probă fixat, nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, se prezintă a fi una justificată corelată atât cu gradul pericolului social al acțiunilor inculpatului, în mod special asupra generației tinere, care astfel este atrasă în

activitatea ilegală legată nu doar de traficul de droguri cât și de consumul acestora cât și cu scopul pedepsei penale în partea ce ține de prevenție fiind astfel pedeapsa cea mai actuală și potrivită reieșind din consecințele acesteia pe un termen îndelungat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.61 Cod penal, conform căroră: „Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni cât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavliuc Ghenadie cu inculpatul, prin care invocând incidența pct. 6), 10) a dispozițiilor alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

5.1 În susținerea recursului avocatul Pavliuc Ghenadie cu inculpatul invocă că, la aplicarea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea lui Andrieș Nicolae, precum că la locul de trai se caracterizează pozitiv, adică este o persoană stimată în societate, are o vârstă fragedă și fără antecedente penale. Totodată, în timpul de față inculpatul are intenția să întemeieze o familie și aceasta ne dovedește faptul, că primul întemeind familia își asuma mai multă responsabilitate de acțiunile sale în societate și este evident că a pornit pe calea corectării. La evidența medicului narcolog, psihiatru nu se află.

Menționează că, instanța de apel apreciind termenul și categoria pedepsei ce necesită să-i fie numită inculpatului, trebuia să ia în considerație cerințele art.art.61 și 75 Cod penal.

Recunoscându-l vinovat pe Andrieș Nicolae, instanța de apel nu a aplicat o pedeapsă echitabilă și nu a ținut cont de circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului: În cadrul urmăririi penale cât și examinarea dosarului în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut vina pe deplin, s-a căit de cele săvârșite, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a înțeles caracterul social periculos al acțiunilor sale și este evident că a pornit pe calea corectării, a fost de acord cu toate probele prezentate de procuror în instanța de judecată, sperând la o pedeapsă mai blândă. Nu au fost luate în considerație efectele circumstanțelor atenuante, ca pedeapsa principală - închisoarea, să fie înlocuită cu o alternativă pedeapsă prevăzută pentru săvârșirea infracțiunii date. La stabilirea pedepsei nu a fost luate în considerație lipsa circumstanțelor agravante. Inculpatul a înțeles caracterul social periculos al acțiunilor sale și se căiește sincer în cele comise și toate circumstanțele care au fost stabilite, cât și cele ce se referă la personalitatea lui dovedește faptul, că ultimul a pornit pe calea corectării.

6. Referință a fost depusă de către procuror, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prevederile art.427 Cod de procedură penală stipulează temeiurile pentru recurs, iar potrivit art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală – instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei, în cazul constatării admiterii în proces a unor erori judiciare.

Din textul cererii de recurs declarate în speță, completul de judecată constată că, recurenții își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel.

În sensul vizat, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către instanța de apel.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere, că lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Completul de judecată evidențiază într-un prim aspect faptul că, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferit judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Iar pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Conform art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art.394 alin.(1) pct.1) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât

și după conținut cerințelor art.384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (Hotărârea Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.).

Completul de judecată remarcă că, potrivit art.414 alin.(1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări.*

Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel).

Sub aspectul expus mai sus, completul de judecată stabilește că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate, se constată că, aceasta nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept nominalizate supra și nu a judecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Totodată, urmează a se reține că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea Fomin versus Republica Moldova).

Completul de judecată reține că, instanța de apel în decizia sa doar a trecut în revistă mijlocele de probatorii administrate pe caz în prima instanță, fără a oferi propria apreciere a acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală și prevederile art.414 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În contextul expus, completul de judecată mai evidențiază că, instanța de apel deși a descris în decizie că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în prima instanță, **verificate prin citire în apel** și anume: *declarațiile martorului investigator sub acoperire cu date cifrate, Racu Dorin, date în cadrul urmăririi penale (f.d.43-44, 67-68, 89-90, 112-113, vol. I); declarațiile martorului Melnic Grigore, date în cadrul urmăririi penale (f.d.191, vol. I); declarațiile martorului Maximenco Nicolae, date în cadrul urmăririi penale (f.d.204-206, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 22.06.2020 (f.d.24-25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 02.07.2020 (f.d.48-49, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 14.07.2020 (f.d.72-73, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 19.07.2020 (f.d.94-95, vol. I); procesul-verbal de percheziție corporală din 03.11.2020 (f.d.230, vol. I); procesul-verbal de examinare din 21.04.2021 (f.d.145-159, vol. II); procesul-verbal privind controlul transmițerii banilor din 22.06.2020 (f.d.21-22, vol. I); procesul-verbal privind controlul*

transmiterii banilor din 02.07.2020 (f.d.45-46, vol. I); procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 14.07.2020 (f.d.69-70, vol. I); procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 19.07.2020 (f.d.91-92, vol. I); procesul-verbal din 23.06.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 22.06.2020 (f.d.37-38, vol. I); procesul-verbal din 03.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 02.07.2020 (f.d.60-61, vol. I); procesul-verbal din 15.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 14.07.2020 (f.d.204-206, vol. I); procesul-verbal din 20.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (achiziția de control), înfăptuită la 19.07.2020 (f.d.106-107, vol. I); procesul-verbal din 26.10.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (interceptarea și înregistrarea comunicărilor) și anume a convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM xxxxx (f.d.143-144, vol. I); procesul-verbal din 23.06.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (f.d.194-197, vol. I); procesul-verbal din 03.07.2020, de consemnare a măsurii speciale de investigații (f.d.199-200, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2397 din 26.06.2020 (f.d.29-34, vol. I) raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2574 din 24.07.2020 (f.d.53-58, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-2728 din 22.07.2020 (f.d.77-80, vol. I); raportul de expertiză nr.34/12/1-R-3036 din 07.09.2020 (f.d.99-103, vol. I); corpurile delictive (f.d.35-36, 59-60, 81-82, 104-105, vol. I), **faptul cercetării probelor ceste nu a fost consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată, dar și nici nu s-a produs în realitate respectarea art.414 Cod de procedură penală** (f.d.74, vol. III).

Având la bază cele constatate, completul de judecată conchide că, instanța de apel nu a cercetat fondul cauzei, nu a verificat probele administrate în speță, făcând trimitere la conținutul acestora, în final întemeind-u-și soluția cu omiterea prevederilor legale ce țin de desfășurarea procesului penal.

La acest capitol, completul de judecată mai reține că, instanța de apel **a reținut** - "... apreciind probele pe cauza penală (care de fapt au fost transcrise din constatările primei instanței esența căroră este expusă în sentință), verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate, a constatat că, prima instanță a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare în temeiul art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari".

Însă, acceptarea concluziilor despre vinovăție, calificare a acțiunilor inculpatului și a măsurii de pedeapsă aplicate acestuia – fără a pune în discuție argumentele din apeluri și fără a cerceta probatoriul administrat, echivalează cu nerespectarea prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar menționează că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, admitând ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii lipsite de motivare.

Or, în cazul casării parțiale sau totale a sentinței, instanța de apel urma să cerceteze minuțios să verifice probele și circumstanțele cauzei penale, după care să le aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Omissionarea instanței de apel, de a face propria analiză a probatoriului administrat în speță și de a se expune argumentat asupra probelor, cu certitudine este o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor, care urmează a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a pune la baza hotărârii adoptate, actele cauzei penale (inclusiv cele anexate la cauză prin încheierea protocolară f.d.73 vol. III), acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității.

Astfel, reieșind din cele constatate supra, completul de judecată menționează că, în virtutea efectului devolutiv al apelului, prevederile art.414 Cod de procedură penală, obligă instanța de control judiciar ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, iar în temeiul celor prevăzute de art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea lor, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

În aceeași sferă de argumentare, completul de judecată relevă că, de regulă, rezultând din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, totodată instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. Respectiv, la judecarea apelului, instanța urmează cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că, instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este întemeiat.

Totodată, se atestă că decizia instanței de apel nu corespunde exigențelor impuse de art.6 CEDO care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil. Conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980).

În acest context, dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art.art.417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art.436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, să dea răspuns la toate cerințele și argumentele invocate, ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile expuse în prezenta decizie și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarate de către avocatul Pavliuc Ghenadie cu inculpatul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2023, în cauza penală în privința lui *Andrieș Nicolae xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Andrieș Nicolae xxxxx, în cazul că a fost reținut în temeiul deciziei Curții de Apel din 06 iunie 2023, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor